

26004 *LLEI 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general.* («BOE» 282, de 25-11-1994.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La necessitat ineludible d'actualitzar la legislació sobre fundacions ve determinada, d'una banda, per l'article 34 de la Constitució, que reconeix el dret de fundació per a finalitats d'interès general d'acord amb la llei, i, de l'altra, per la importància que en la vida social ha adquirit l'exercici del dret de fundació indicat. La reserva de llei sobre aquest dret l'estableix l'article 53 del text constitucional.

A aquesta necessitat s'uneix una altra, també actual però no estrictament jurídica, que és la d'estimular la iniciativa privada en la realització d'activitats d'interès general. Com la primera, també aquesta necessitat d'estímul és ineludible, vistos la dificultat dels poders públics d'atendre plenament aquest interès general i el protagonisme que la societat reclama i lliura a les variades entitats sense ànim de lucre.

Les dues necessitats són ateses de manera uniforme en aquesta Llei, la qual cosa es justifica en l'evidència que, tant una regulació actualitzada sobre fundacions, com un règim d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general són solucions a un mateix problema: dotar el camp de les actuacions altruistes d'una base jurídica fomentadora i ajustada a l'actual demanda que la societat presenta.

En aquest sentit, la Llei dedica un títol I a les fundacions i un títol II als incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general.

II

Atenent la realitat social es pot advertir sense esforç que les fundacions, fenomen expressiu de l'autonomia de la voluntat, tenen avui un pes innegable com a coadjuvants en la satisfacció de l'interès general. L'estat de gran part de les normes legals i reglamentàries vigents, antigues i preconstitucionals, obliga a la seva revisió per adaptar-les al marc que la Constitució estableix en matèria de fundacions.

La situació actual és la d'un embull legislatiu constituït per regles disperses i disperses, amb una vigència i fins i tot validesa més que dubtoses i del tipus més variat. Per tant, es fa imprescindible simplificar el sistema dotant-lo de claredat i racionalitat i reforçant la seguretat jurídica, alhora que es facilita la tasca dels destinataris de les normes.

A això atén el títol I de la Llei i amb aquesta finalitat dirigeix els seus objectius, que es poden resumir en els següents:

- Acomodar la regulació de les fundacions a la Constitució i a l'actual distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes.
- Oferir una regulació sistemàtica, ordenada i precisa de les fundacions, d'acord amb la transcendència econòmica, jurídica i social del fet fundacional.
- Unificar el règim aplicable a totes les fundacions i garantir el compliment de les finalitats fundacionals que han de ser, necessàriament, d'interès general. Així, el pro-

tectorat exercit per les administracions públiques es configura al títol I de la Llei com a instrument garant del recte exercici del dret de fundació, sense arribar a un intervencionisme que pugui ser esterilitzant i pertorbador.

III

El títol I de la Llei és el resultat de la sedimentació dels antecedents historiconormatius del dret de fundació, el marc dels drets constitucionals. Aquests antecedents es poden xifrar en els següents:

- La vella Llei de 20 de juny de 1849, general de beneficència, sens dubte una de les disposicions més antigues de les que encara es troben formalment en vigor en l'ordenament espanyol. Constitueix el punt de partida de la regulació sobre les fundacions.

- El Codi civil, la disposició més important sobre el règim juridicoprivat de les fundacions. Fer referència extensa al seu contingut és ara innecessari, per la qual cosa n'hi ha prou amb reiterar la seva importància i el fet que la regulació originària a penes ha patit canvis des d'aleshores.

- Si el Codi civil és la pedra angular del dret privat de les fundacions, el Decret i Instrucció de 14 de març de 1899 ho és del règim juridicopúblic de les fundacions assistencials, pures i mixtes. Es tracta d'una norma que ha marcat tota una època en la regulació d'aquestes entitats. És, tanmateix, una disposició que necessàriament, i sense més demora, s'ha de substituir per una altra que s'adapti a la nova realitat de les fundacions.

- El protagonisme de la Instrucció de 1899 esmentada va quedar diluït quan es va aprovar el Decret 2930/1972, de 21 de juliol, dictat en desplegament del que disposa l'article 137 de la Llei general d'educació, de 4 d'agost de 1970. Aquest Reglament només és aplicable a les fundacions culturals i docents.

- Juntament amb les disposicions anteriors, que configuren la regulació general de les fundacions, moltes altres normes es refereixen així mateix a importants aspectes relacionats amb aquestes. Així, es pot esmentar el Reial decret de 20 de juliol de 1926, d'institucions i fundacions beneficodocents particulars d'ensenyament agrícola, pecuari o miner; el Decret 446/1961, de 16 de març, de fundacions laborals; les previsions que contenen les lleis fiscals en relació amb els beneficis fiscals que se'ls reconeixen; els decrets de 1923 i 1928 sobre alienació i arrendament de béns de fundacions, o les recents disposicions sobre comptabilitat i rendició de comptes de fundacions assistencials.

Els exemples ressenyats són una mostra de les nombroses disposicions que configuren l'ordenament fundacional i que necessàriament s'ha de simplificar i actualitzar. El títol I d'aquesta Llei pretén aconseguir-ho, per primera vegada després de l'aprovació de la Constitució.

IV

El títol I de la Llei es dicta en exercici de les competències que l'article 149.1.1a, 6a i 8a, de la Constitució atribueix a l'Estat.

En primer lloc, l'article 149.1.1a atribueix a l'Estat competència exclusiva per regular «les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals». El dret de fundació queda inclòs entre aquelles les condicions bàsiques igualitàries dels quals poden ser regulades per l'Estat. Aquesta Llei inclou preceptes que s'han d'integrar dins d'aquesta categoria de normes i que per tant correspon regular a l'Estat, tal com recull la disposició final primera, punt 1, atès que són condicions bàsiques del dret de fundació i concerneixen al concepte legal de fundació: els beneficiaris, la capacitat de constitu-

ció i les seves modalitats, l'exigència d'un òrgan de govern i representació, les causes d'extinció i les seves formes i les finalitats del protectorat.

És indubtable la presència d'importants normes de dret civil en el règim jurídic de les fundacions. Normes que afecten, d'una banda i en tot cas, el domicili de les fundacions, els requisits exigits a les fundacions estrangeres i l'eficàcia del Registre de fundacions; i, de l'altra, matèries com les que es refereixen als requisits de capacitat, l'escriptura de constitució, l'adquisició de personalitat jurídica, els estatuts i la seva modificació, les obligacions bàsiques del patronat, la responsabilitat dels patrons, el seu cessament i suspensió, i la legitimació del protectorat per sol·licitar al jutge la fusió de fundacions quan hi concorrin circumstàncies determinades. Tenint en compte la diversificació d'aquest títol competencial, s'ha distingit entre els preceptes que es consideren, en tot cas, d'aplicació general en tot el territori nacional i aquells altres en què s'han considerat prevalents les habilitacions estatutàries corresponents a les comunitats autònomes, amb menció específica a l'habilitació relativa a la matèria de dret civil, foral o especial. La dualitat anterior es reflecteix en el punt 2 de la disposició final primera.

El tercer dels títols competencials de l'Estat que es manifesta a la Llei és el que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució, quan es refereix a la legislació processal.

Finalment, les altres normes del títol I de la Llei només són aplicables a les fundacions de competència estatal.

V

El títol I de la Llei s'estructura en set capítols. Parteix d'un concepte tradicional de fundació, però posant l'accent en el seu caràcter d'organització; s'expressa la possibilitat que les persones jurídicopúbliques puguin constituir fundacions; s'afirma que les fundacions adquireixen personalitat jurídica des de la inscripció de la seva escriptura de constitució en el Registre de fundacions corresponent; s'exigeix l'existència d'un òrgan de govern i representació i la suficiència de la dotació inicial, l'aportació de la qual es pot fer de manera successiva, i igualment s'exigeix que en l'escriptura de constitució constin la forma i realitat de l'aportació esmentada; es determina la responsabilitat dels patrons pels danys i perjudicis que causin per actes contraris a la Llei o als estatuts fundacionals, o pels que s'han fet negligentment, i se sotmet a decisió judicial la suspensió dels patrons i el seu cessament en determinats supòsits. Es regula, en fi, l'extinció de la fundació i les seves formes.

A més, es mereixen destacar dos aspectes que incideixen sobre l'activitat de les fundacions: el primer és la possibilitat que exerceixin directament o indirectament activitats mercantils o industrials; el segon consisteix en l'exigència que una determinada proporció de les rendes i de qualssevol altres ingressos que obtingui la fundació es destini a la realització de les finalitats esmentades.

En la regulació del protectorat s'ha partit d'una concepció que li dona nou contingut, ja que no solament li assigna funcions de control, sinó també de suport, impuls i assessorament. A aquests efectes s'ha de subratllar la previsió d'un mecanisme excepcional d'intervenció de les fundacions per als supòsits patològics que puguin derivar en un greu incompliment de la finalitat que justifica l'existència mateixa de la fundació.

S'ha de dedicar un paràgraf a part al Registre de fundacions, que es configura com a constituït i de publicitat davant tercers. L'articulació concreta entre el Registre i els diversos protectorats, que s'ha de determinar per reglament, parteix del principi que les inscripcions practicables requereixen l'informe dels òrgans administratius als quals correspongui l'exercici del protectorat.

Finalment, és una novetat destacable de la Llei la creació del Consell Superior de Fundacions com a òrgan con-

sultiu, del qual formen part representacions administratives i de les mateixes fundacions.

VI

En les societats democràtiques desenvolupades constitueix una realitat la participació, juntament amb el sector públic, de persones, entitats i institucions privades en la protecció, el desenvolupament i l'estímul d'activitats d'interès general en les diverses manifestacions que aquestes poden revestir, des del que és purament benèfic i assistencial fins al que és cultural i artístic.

A Espanya aquesta situació ha adquirit dimensions creixents els últims anys, enllaçant amb les preocupacions de sectors socials de molt diversa naturalesa, fet que ha determinat una constant demanda d'adequació a les seves característiques de la normativa fiscal existent que, evidentment, no va poder preveure al seu moment les particularitats que aquest fenomen, en la seva dimensió social, reclama.

En conseqüència, el títol II que es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, preservant les especialitats dels règims tributaris forals, té una finalitat clarament incentivadora, tendent a estimular la participació de la iniciativa privada en la realització d'activitats d'interès general. Aquesta participació es pot canalitzar a través de les vies següents, a les quals es concedeix un règim fiscal avantatjós:

Constitució d'entitats que persegueixin fins d'assistència social, cívics, educatius, culturals, científics, esportius, sanitaris, de cooperació per al desenvolupament, de defensa del medi ambient, de foment de l'economia social o de la recerca, de promoció del voluntariat social, o qualssevol altres fins d'interès general de naturalesa anàloga, i que, per raó de la seva forma de personificació, tinguin aquesta finalitat com exclusiva, com en el cas de les fundacions i associacions declarades d'utilitat pública.

Realització d'aportacions a les entitats anteriorment descrites per tal de contribuir per aquesta via a la realització dels seus fins específics.

Participació i intervenció directa de les empreses en la consecució d'aquests fins. En aquest context s'emmarquen mesures que encaixen en el concepte general de mecenatge, com la denominada oferta de donació d'obres d'art, i el tractament previst per a determinades despeses derivades de la realització d'activitats de tipus assistencial, cultural, científic, de recerca i esportiu o de foment del cinema, teatre, música, dansa i indústria del llibre.

D'aquesta manera es pretén dinamitzar de manera substancial la realització d'activitats d'interès general, fet que redunda decisivament en benefici de la col·lectivitat.

Aquest objectiu ha de quedar definitivament garantit, de manera que se n'assegurin la destinació i la inversió en les finalitats que motiven el suport de l'ordenament jurídic. Per a això és necessari identificar d'una manera clara i indubtable les entitats que han de constituir el vehicle directe i principal d'enllaç entre la voluntat dels ciutadans i el fi social.

Aquesta identificació s'efectua en aquesta Llei de la manera següent:

Definint com a entitats sense fins lucratiu, per tal de ser destinatàries dels beneficis que conté la norma, les fundacions inscrites en el Registre corresponent i les associacions declarades d'utilitat pública.

Establint una sèrie de requisits que les entitats abans descrites han de reunir per garantir la realització dels objectius perseguits. En la configuració d'aquests requisits s'han tingut molt presents les normes del règim jurídic general aplicable a aquestes entitats, tant en l'àmbit de la legislació estatal com de l'autonòmica.

Una vegada identificades degudament les entitats destinatàries de les mesures incentivadores que preveu el títol II d'aquesta Llei, el règim tributari que es preveu per

a aquestes en el capítol I del dit títol comporta dos tipus de normes:

Disposicions incentivadores que atenen, en uns casos, a neutralitzar la imposició existent sobre les aportacions rebudes per tal de possibilitar-ne l'aplicació íntegra als fins que les motiven i, en altres, a reduir determinades càrregues tributàries que pesen sobre aquestes entitats i d'aquesta manera permetre un alliberament més gran dels seus recursos en compliment dels seus fins específics.

Al costat d'aquestes disposicions se'n recullen altres que es poden denominar d'ajust, per tal de tenir en compte les peculiaritats pròpies d'aquestes entitats i l'aplicació pràctica de les exempcions que s'estableixen en benefici d'aquestes.

VII

Per la seva banda, el plantejament del capítol II, del títol II, dedicat al règim tributari de les aportacions efectuades per persones físiques o jurídiques, és paral·lel al del capítol anterior, encara que amb les lògiques diferències derivades de les raons de coherència que motiven en cada cas l'establiment de les normes.

En efecte, la Llei no busca que els beneficis fiscals per a aquestes aportacions tinguin com a destinatari o beneficiari últim l'aportant, i disminuir així la pressió fiscal que incideix sobre aquest; si aquest fos el fi buscat per la norma, els beneficis fiscals serien injustos. El que es persegueix amb aquesta regulació és fer més atractiva la realització d'aportacions a entitats que tinguin com a finalitat última la realització d'activitats d'interès general. Aquest plantejament obliga, per això, a estendre el règim previst per a les aportacions efectuades a favor de les entitats que preveu la Llei a les realitzades en benefici de l'Estat i altres institucions i ens públics, a què es refereix la disposició addicional sisena, atès que és indubtable l'aplicació de les quantitats així rebudes a la realització d'activitats d'interès general.

VIII

Si és important per als objectius d'aquesta Llei la tipificació i ordenació adequades dels beneficis fiscals des del punt de vista de les entitats expressament constituïdes per a la consecució dels fins d'interès general esmentades, és igualment transcendent l'aportació que en aquest camp compleix la col·laboració individual de moltes empreses i entitats en el desenvolupament dels mateixos fins. Aquesta col·laboració, més generalment coneguda com a actuació de patrocini o mecenatge, és objecte així mateix de reconeixement en el text a través d'un conjunt de disposicions específiques que conté el capítol III del títol II.

Tanmateix, en aquesta línia d'actuació interessa destacar que el capítol III no entra a regular les denominades activitats de patrocini publicitari, les quals tenen un règim propi en l'ordenament jurídic publicitari al qual pertanyen i la realització de les quals no obeeix estrictament a activitats d'interès general, sinó d'indole publicitària. Per contra, el denominat Conveni de col·laboració en activitats d'interès general permet atreure a l'àmbit de la Llei les aportacions que, encara que motivades també per la idea d'aconseguir la difusió de la personalitat de l'aportant, són realitzades preferentment en benefici de les entitats a les quals es refereix la norma.

Finalment, el capítol III preveu les actuacions en què la mateixa empresa és el vehicle directe o el motor que impulsa la realització d'activitats d'interès general. No obstant això, la seva regulació és, com a conseqüència de la seva finalitat mercantil específica, més limitada que la prevista per a les entitats en què les activitats esmentades constitueixen la raó que justifica la seva existència.

IX

Finalment, les disposicions que conté aquesta Llei obliguen a fer una nova redacció de l'article 5 de la Llei

61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per tal d'excloure del camp d'aplicació del dit precepte les entitats objecte de la reforma, i permetre, tanmateix, que les que no encaixin dins la caracterització subjectiva que es fa en aquesta Llei continuïn com a entitats parcialment exemptes en el context de la regulació que, en la normativa de l'impost sobre societats, és actualment vigent.

Al costat d'aquesta modificació es fa una reordenació del conjunt del precepte, incorporant al seu camp d'aplicació les entitats que, en virtut de disposicions específiques, ja gaudien d'aquesta exempció per la via de l'equiparació normativa.

Igualment mereix especial menció la revisió del règim de les entitats de previsió social, a les quals s'allibera dels efectes contradictoris que en la seva situació fiscal produiria la subjecció a l'impost en règim d'exempció limitada no obstant la realització exclusiva d'una explotació econòmica, i que se sotmeten al règim general de l'impost, encara que a un tipus de tributació reduït.

Així mateix, és destacable la modificació que la disposició addicional tretzena efectua en l'article 4 de la Llei 191/1964, de 24 de desembre, reguladora de les associacions, en relació amb els requisits que aquestes entitats han de reunir per poder ser declarades d'utilitat pública i, en conseqüència, ser beneficiàries del règim fiscal que preveu aquesta Llei. En tot cas, aquesta modificació parcial no fa sinó avançar algun aspecte del que ha de ser el desplegament de l'article 22 de la Constitució, a fi d'adequar de forma plena el dret d'associació als imperatius de la norma constitucional.

TÍTOL I

Fundacions

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Concepte.*

1. Són fundacions les organitzacions constituïdes sense ànim de lucre que, per voluntat dels seus creadors, tenen afecte de manera duradora el seu patrimoni a la realització de fins d'interès general.

2. Les fundacions es regeixen per la voluntat del fundador, pels seus estatuts i, en tot cas, per aquesta Llei.

Article 2. *Fins i beneficiaris.*

1. Les fundacions han de perseguir fins d'interès general: d'assistència social, cívics, educatius, culturals, científics, esportius, sanitaris, de cooperació per al desenvolupament, de defensa del medi ambient o de foment de l'economia o de la recerca, de promoció del voluntariat, o qualssevol altres de naturalesa anàloga.

2. La finalitat fundacional ha de beneficiar col·lectivitats genèriques de persones. Tenen aquesta consideració els col·lectius de treballadors d'una o diverses empreses i els seus familiars.

3. En cap cas no es poden constituir fundacions amb la finalitat de destinar les seves prestacions als cònjuges o parents del fundador fins al quart grau inclòs.

4. No s'inclouen a l'apartat anterior les fundacions la finalitat exclusiva o principal de les quals sigui la conservació i restauració de béns del patrimoni històric espanyol, sempre que compleixin les exigències de la Llei 16/1985, del patrimoni històric espanyol, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

Article 3. Personalitat jurídica.

1. Les fundacions tenen personalitat jurídica des de la inscripció de l'escriptura pública de la seva constitució en el corresponent Registre de fundacions. La inscripció només es pot denegar quan l'escriptura no s'ajusti a les prescripcions de la Llei.

2. Només les entitats inscrites en el Registre al qual es refereix l'apartat anterior poden utilitzar la denominació de fundació.

Article 4. Domicili.

1. Han d'estar domiciliades a Espanya les fundacions que duguin a terme principalment la seva activitat dins el seu territori.

2. Les fundacions han de tenir el domicili social al lloc on es trobi la seu del seu òrgan de govern, que ha de radicar en l'àmbit territorial en què hagi de dur a terme principalment les seves activitats.

Les fundacions que s'inscriguin a Espanya per dur a terme una activitat principal a l'estranger han de tenir el domicili social a la seu del seu òrgan de govern dins el territori nacional.

Article 5. Fundacions estrangeres.

Les fundacions estrangeres que exerceixen activitats a Espanya han d'establir una delegació en territori espanyol i inscriure's en el Registre de fundacions. La inscripció es pot denegar quan els fins no siguin d'interès general o quan no estiguin vàlidament constituïdes d'acord amb la seva llei personal.

CAPÍTOL II**Constitució de la fundació****Article 6. Capacitat per fundar.**

1. Poden constituir fundacions les persones físiques i les persones jurídiques, tant si són públiques com privades.

2. Les persones físiques requereixen la capacitat general d'obrar i l'especial per disposar gratuïtament, inter vivos o mortis causa, dels béns i drets en què consisteixi la dotació.

3. Les persones jurídiques privades d'índole associativa requereixen l'acord exprés de la seva junta general o assemblea de socis i les d'índole institucional, l'acord del seu òrgan rector.

4. Les persones juridicopúbliques tenen capacitat per constituir fundacions, llevat que les seves normes reguladores estableixin el contrari.

Article 7. Modalitats i forma de constitució.

1. La fundació es pot constituir per acte inter vivos o mortis causa.

2. La constitució de la fundació per acte inter vivos s'ha de fer mitjançant una escriptura pública atorgada en la forma que determina l'article següent.

3. La constitució de la fundació per acte mortis causa s'ha de fer testamentàriament, i en el testament s'han de complir els requisits que estableix l'article següent per a l'escriptura de constitució.

4. Si en la constitució d'una fundació per acte mortis causa el testador s'ha limitat a establir la seva voluntat de crear una fundació i de disposar dels béns i drets de la dotació, l'escriptura pública que contingui la resta de requisits que exigeix aquesta Llei l'ha d'atorgar el marmessor testamentari i, si no, els hereus testamentaris i, en cas que aquests no existeixin, la persona que designi el protectorat.

Article 8. Escriptura de constitució.

L'escriptura de constitució d'una fundació ha de contenir, almenys, els aspectes següents:

a) El nom, cognoms, edat i estat civil dels fundadors, si són persones físiques i la denominació o raó social si són persones jurídiques, i en els dos casos la nacionalitat i el domicili.

b) La voluntat de constituir una fundació.

c) La dotació, la seva valoració i la forma i realitat de la seva aportació.

d) Els estatuts de la fundació, el contingut dels quals s'ha d'ajustar a les prescripcions de l'article següent.

e) La identificació de les persones que integren l'òrgan de govern, així com la seva acceptació si s'efectua en el moment fundacional.

Article 9. Estatuts.

1. En els estatuts de la fundació s'ha de fer constar:

a) La denominació de l'entitat, en què ha de figurar la paraula fundació, que no pot coincidir amb cap altra de prèviament inscrita en el Registre de fundacions, o assemblear-s'hi de manera que pugui crear confusió.

b) Els fins fundacionals.

c) El domicili de la fundació i l'àmbit territorial en què hagi de dur a terme principalment les seves activitats.

d) Les regles bàsiques per a l'aplicació dels recursos al compliment dels fins fundacionals i per a la determinació dels beneficiaris.

e) L'òrgan de govern i representació, la seva composició, regles per a la designació i substitució dels seus membres, causes del seu cessament, les seves atribucions i la forma de deliberar i adoptar acords.

f) Qualsevol altres disposicions i condicions lícites que els fundadors considerin convenient establir.

2. Tota disposició dels estatuts de la fundació o manifestació de la voluntat del fundador que sigui contrària a aquesta Llei es considera no posada, llevat que afecti la validesa constitutiva d'aquella. En aquest últim cas no és procedent la inscripció de la fundació en el Registre de fundacions.

Article 10. Dotació.

1. La dotació, que pot consistir en béns i drets de qualsevol classe, ha de ser adequada i suficient per al compliment dels fins fundacionals.

2. L'aportació de la dotació es pot fer de manera successiva, cas en què el desemborsament inicial ha de ser almenys del 25 per 100, i la resta s'ha de fer efectiva en un termini no superior a cinc anys comptats des de l'atorgament de l'escriptura pública de constitució de la fundació.

Així mateix, tenen la consideració legal de dotació els béns i drets que durant l'existència de la fundació el fundador o el patronat afecti, amb caràcter permanent, als béns fundacionals.

3. Si la dotació consisteix en diners la seva quantia es fixa en pessetes. Les aportacions no dineràries s'han de quantificar de la mateixa manera i s'hi ha d'especificar els criteris de valoració utilitzats. En un cas i en l'altre s'ha d'acreditar davant el notari actuant la realitat de les aportacions.

4. Es pot considerar com a dotació el compromís d'aportacions de tercers sempre que estiguin garantides. En cap cas no es pot considerar com a dotació el mer propòsit de recaptar donatius.

Article 11. Fundació en procés de formació.

Atorgada l'escriptura fundacional i mentre es procedeix a la inscripció en el Registre de fundacions, l'òrgan

de govern de la fundació ha de fer, a més dels actes necessaris per a la inscripció, únicament aquells altres que siguin indispensables per a la conservació del seu patrimoni i els que no admetin demora sense perjudici per a la fundació, els quals s'entenen automàticament assumits per aquesta quan obtingui personalitat jurídica. En el supòsit de no-inscripció, la responsabilitat es fa efectiva sobre el patrimoni fundacional, i, si aquest no s'assoleix, n'han de respondre solidàriament els patrons.

CAPÍTOL III

Govern de la fundació

Article 12. Patronat.

1. En tota fundació hi ha d'haver, amb la denominació de patronat, un òrgan de govern i representació de la fundació.

2. Correspon al patronat complir els fins fundacionals i administrar els béns i drets que integren el patrimoni de la fundació, i mantenir-ne plenament el rendiment i la utilitat.

Article 13. Patrons.

1. El patronat ha d'estar constituït per un mínim de tres membres que han d'elegir entre ells un president si no n'està prevista d'una altra manera la designació en l'escriptura de constitució o en els estatuts.

El càrrec de secretari, quan existeixi, pot recaure en una persona que no sigui membre del patronat, cas en què té veu però no vot.

2. Poden ser membres del patronat les persones físiques que tinguin plena capacitat d'obrar i no estiguin inhabilitades per a l'exercici de càrrecs públics.

Les persones jurídiques poden formar part del patronat, i han de designar la persona natural que les representi.

3. Els patrons entren a exercir les seves funcions després d'haver acceptat expressament el càrrec en un document públic, en un document privat amb signatura legitimada per un notari o mitjançant la compareixença realitzada a aquest efecte en el Registre de fundacions. Aquesta acceptació s'ha d'inscriure en el Registre esmentat.

4. Els patrons han d'exercir el seu càrrec gratuïtament sense que en cap cas puguin percebre cap retribució per l'exercici de la seva funció.

5. El càrrec de patró, en cas de recaure en una persona física, s'ha d'exercir personalment. Se n'exceptuen els que siguin cridats a exercir aquesta funció per raó dels càrrecs que ocupen, cas en què pot actuar en nom seu la persona a qui correspongui la seva substitució.

6. Els patrons tenen dret a ser reemborsats de les despeses degudament justificades que els ocasioni l'exercici de la seva funció, llevat de disposició en contra del fundador.

Article 14. Delegació i apoderaments.

1. Si els estatuts no ho prohibeixen, el patronat pot delegar les seves facultats en un o més dels seus membres. No són delegables l'aprovació dels comptes i del pressupost ni els actes que requereixin l'autorització del protectorat.

2. El patronat pot nomenar apoderats generals o especials, llevat que els estatuts disposin el contrari.

3. Les delegacions, els apoderaments generals i la seva revocació s'han d'inscriure en el Registre de fundacions.

Article 15. Responsabilitat dels patrons.

1. Els patrons han d'ocupar el càrrec amb la diligència d'un representant lleial.

2. Els patrons han de respondre davant la fundació dels danys i perjudicis que causin per actes contraris a la Llei o als estatuts o pels realitzats negligentment. Queden exempts de responsabilitat els que s'oposin expressament a l'acord determinant d'aquesta o no hagin participat en la seva adopció.

3. L'acció de responsabilitat l'entaula, en nom de la fundació i davant la jurisdicció ordinària:

a) El mateix òrgan de govern de la fundació, amb l'acord motivat previ d'aquest, en l'adopció del qual no participa el patró afectat.

b) El protectorat, en els termes que estableix l'article 32.

Article 16. Substitució, cessament i suspensió de patrons.

1. La substitució dels patrons es produeix en la forma que preveuen els estatuts. Quan això no sigui possible, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei, i el protectorat queda facultat, fins que es produeixi la modificació estatutària, per a la designació de la persona o les persones que integrin provisionalment l'òrgan de govern i representació de la fundació.

2. El cessament dels patrons d'una fundació es produeix en els supòsits següents:

a) Per mort o declaració de mort, així com per extinció de la persona jurídica.

b) Per incapacitat, inhabilitació o incompatibilitat d'acord amb el que estableix la Llei.

c) Per cessament en el càrrec per raó del qual van ser nomenats membres del patronat.

d) Perquè no exerceixen el càrrec amb la diligència que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, si així es declara en una resolució judicial.

e) Per resolució judicial que aculli l'acció de responsabilitat pels actes esmentats a l'apartat 2 de l'article anterior.

f) Pel transcurs del període del seu mandat si van ser nomenats per un temps determinat.

g) Per renúncia, que s'ha de fer mitjançant la compareixença a aquest efecte en el Registre de fundacions o bé en un document públic o en un document privat amb signatura legitimada per un notari, que es fa efectiva des que es notifica formalment al protectorat.

h) Per les causes establertes vàlidament per al cessament en els estatuts.

3. La suspensió dels patrons la pot acordar cautelàriament el jutge quan s'entauli contra aquests l'acció de responsabilitat.

4. La substitució, cessament i suspensió de patrons s'han d'inscriure en el Registre de fundacions.

CAPÍTOL IV

Patrimoni de la fundació

Article 17. Composició, administració i disposició del patrimoni.

1. El patrimoni de la fundació pot estar constituït per tota classe de béns i drets susceptibles de valoració econòmica.

2. L'administració i disposició del patrimoni correspon al patronat en la forma que estableixen els estatuts i d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Article 18. Titularitat de béns i drets.

La fundació ha de figurar com a titular de tots els béns i drets que integren el seu patrimoni, els quals s'han de fer constar en el seu inventari i en el Registre de fundaci-

ons, i, si s'escau, s'han d'inscriure en els registres corresponents.

Article 19. *Alienació i gravamen.*

1. L'alienació o gravamen dels béns i drets que formin part de la dotació, o estiguin directament vinculats al compliment dels fins fundacionals, o representin un valor superior al 20 per 100 de l'actiu de la fundació que resulti de l'últim balanç anual, requereix l'autorització prèvia del protectorat, que pot exigir que se li acreditin les condicions i circumstàncies concurrents. Aquesta autorització no és necessària en el cas dels actes de disposició de donacions o subvencions de conformitat amb els fins establerts pel donant o per la norma corresponent.

2. De l'alienació o gravamen dels béns immobles, establiments mercantils o industrials, valors mobiliaris que representin participacions significatives en els anteriors i objectes de valor extraordinari, no inclosos a l'apartat anterior, se n'ha de donar compte immediatament al protectorat.

3. També és necessària aquesta autorització o, si s'escau, comunicació per comprometre en àrbitres d'equitat o per fer transaccions respecte dels béns i drets a què es refereixen els apartats anteriors.

4. Les alienacions o gravàmens a què es refereix aquest article, i en general totes les alteracions superiors al 10 per 100 de l'actiu de la fundació, s'han de fer constar anualment en el Registre de fundacions en acabar l'exercici econòmic.

Article 20. *Herències i donacions.*

1. L'acceptació d'herències per part de les fundacions s'entén feta sempre a benefici d'inventari.

2. L'acceptació de llegats o donacions amb càrregues que puguin desnaturalitzar el fi fundacional requereix l'autorització prèvia del protectorat.

3. No es poden repudiar herències o llegats ni deixar d'acceptar donacions sense l'autorització prèvia del protectorat, o a falta d'aquest sense l'aprovació judicial amb audiència del Ministeri públic.

CAPÍTOL V

Funcionament i activitat de la fundació

Article 21. *Principis d'actuació.*

Les fundacions estan obligades a:

- Destinar efectivament el patrimoni i les seves rendes, d'acord amb aquesta Llei i els estatuts de la fundació, als seus fins fundacionals.
- Donar informació suficient dels seus fins i activitats perquè els coneguin els seus eventuals beneficiaris i altres interessats.
- Actuar amb criteris d'imparcialitat i no-discriminació en la determinació dels seus beneficiaris.

Article 22. *Activitats mercantils i industrials.*

1. Les fundacions no poden tenir cap participació en societats mercantils en què hagin de respondre personalment dels deutes socials.

2. Quan formin part de la dotació participacions en les societats a què es refereix l'apartat anterior i aquesta participació sigui majoritària, la fundació ha de promoure la transformació d'aquelles a fi que adoptin una forma jurídica en què quedi limitada la seva responsabilitat.

3. Les fundacions poden participar majoritàriament en societats no personalistes i han de donar compte d'aquesta participació majoritària al protectorat quan aquesta es produeixi.

Article 23. *Comptabilitat, auditoria i pressupostos.*

1. Amb caràcter anual el patronat de la fundació ha de confeccionar l'inventari, el balanç de situació i el compte de resultats, en què constin de manera certa la situació econòmica, financera i patrimonial de la fundació i ha d'elaborar una memòria expressiva de les activitats fundacionals i de la gestió econòmica que ha d'incloure el quadre de finançament així com del grau exacte de compliment dels fins fundacionals. La memòria ha d'especificar a més les variacions patrimonials i els canvis en els seus òrgans de govern, direcció i representació.

2. Igualment, l'òrgan de govern de la fundació ha de practicar la liquidació del pressupost d'ingressos i despeses de l'any anterior.

3. S'han de sotmetre a una auditoria externa els comptes de les fundacions en què concorrin, en la data de tancament de l'exercici, durant dos anys consecutius, almenys dues de les circumstàncies següents:

- Que el total del seu patrimoni superi els quatre-cents milions de pessetes.
- Que l'import net del seu volum anual d'ingressos sigui superior a quatre-cents milions de pessetes.
- Que el nombre mitjà de treballadors utilitzats durant l'exercici sigui superior a cinquanta.

També s'han de sotmetre a una auditoria externa els comptes que, segons el parer del patronat de la fundació o del protectorat, i sempre en relació amb la quantia del patrimoni o el volum de gestió, presentin circumstàncies especials que ho aconsellin.

4. Els documents a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article s'han de presentar al protectorat dins els sis primers mesos de l'exercici següent. Els informes d'auditoria s'han de presentar en el termini de tres mesos des de la seva emissió. El protectorat, una vegada examinats i comprovada la seva adequació a la normativa vigent, ha de procedir a dipositar-los en el Registre de fundacions.

5. Així mateix, el patronat ha d'elaborar i remetre al protectorat en els últims tres mesos de cada exercici el pressupost corresponent a l'any següent acompanyat d'una memòria explicativa.

6. La comptabilitat de les fundacions s'ha d'ajustar al que disposa el Codi de comerç quan facin directament activitats mercantils o industrials.

Article 24. *Obtenció d'ingressos.*

Les fundacions poden obtenir ingressos per les seves activitats sempre que això no impliqui una limitació injustificada de l'àmbit dels seus possibles beneficiaris.

Article 25. *Destinació de rendes i ingressos.*

1. A la realització dels fins fundacionals, s'hi ha de destinar, almenys, el 70 per 100 de les rendes o qualssevol altres ingressos nets que, amb la deducció prèvia d'impostos, obtingui la fundació, i la resta s'ha de destinar, un cop deduïdes les despeses d'administració, a incrementar la dotació fundacional. Les aportacions efectuades en concepte de dotació patrimonial, bé en el moment de la seva constitució, bé en un moment posterior, no són computables als efectes del que preveu aquest apartat.

2. La fundació pot fer efectiu la destinació de la proporció de les rendes i ingressos a què es refereix l'apartat anterior en el termini de tres anys a partir del moment de la seva obtenció.

3. De conformitat amb els articles 12.2 i 17.2, s'entén per despeses d'administració les directament ocasionades als òrgans de govern per l'administració dels béns i drets que integren el patrimoni de la fundació, i de les

quals els patrons tenen dret a rescabalar-se d'acord amb l'article 13.6.

S'ha de determinar per reglament la proporció màxima de les despeses esmentades.

Article 26. *Autocontractació.*

Els patrons poden contractar amb la fundació, ja sigui en nom propi o d'un tercer, amb l'autorització prèvia del protectorat.

CAPÍTOL VI

Modificació, fusió i extinció de la fundació

Article 27. *Modificació dels estatuts.*

1. El patronat pot acordar la modificació dels estatuts de la fundació sempre que sigui convenient en interès d'aquesta i el fundador no ho hagi prohibit, cas en què ha de requerir l'autorització prèvia del protectorat.

2. Quan les circumstàncies que van presidir la constitució de la fundació hagin variat de manera que aquesta no pugui actuar satisfactòriament d'acord amb els seus estatuts, el patronat n'ha d'acordar la modificació, llevat que per al supòsit de què es tracti el fundador hagi previst l'extinció de la fundació.

3. Si el patronat no dóna compliment al que preveu l'apartat anterior, el protectorat pot acordar, d'ofici o a instància de qui tingui interès legítim en això, la modificació que sigui procedent.

4. La modificació o nova redacció dels estatuts que hagi acordat el patronat s'ha de comunicar al protectorat; aquest només s'hi pot oposar, per raons de legalitat i mitjançant un acord motivat, en el termini màxim de tres mesos a comptar de la notificació a aquest del corresponent acord del patronat. La modificació o nova redacció s'ha de formalitzar en una escriptura pública i s'ha d'inscriure en el Registre de fundacions.

Article 28. *Fusió.*

1. El patronat de la fundació pot proposar la seva fusió amb una altra fundació. En aquest cas hi han de concórrer les circumstàncies al·ludides a l'apartat 1 de l'article anterior i es requereix l'acord de les fundacions interessades, al qual es pot oposar el protectorat per raons de legalitat i mitjançant un acord motivat en el termini màxim de tres mesos a comptar de la notificació a aquest dels respectius acords de les fundacions interessades.

2. El protectorat pot sol·licitar a l'autoritat judicial la fusió de les fundacions que no puguin complir els seus fins per si mateixes quan aquests siguin anàlegs i hi hagi l'oposició dels seus òrgans de govern i no ho hagi prohibit el fundador.

3. La sol·licitud a què es refereix l'apartat anterior s'ha de formular davant el jutjat de primera instància del domicili de la fundació, i s'ha de substanciar segons el que disposa per als incidents la Llei d'enjudiciament civil.

4. La fusió s'ha d'inscriure en el Registre de fundacions.

Article 29. *Causes d'extinció.*

La fundació s'extingeix:

- Quan expiri el termini pel qual es va constituir.
- Quan s'hagi realitzat íntegrament el fi fundacional.
- Quan sigui impossible la realització del fi fundacional, sense perjudici del que disposen els articles 27 i 28 d'aquesta Llei.
- Quan així resulti de la fusió a què es refereix l'article anterior.
- Quan hi concorri qualsevol altra causa prevista a l'acte constitutiu o als estatuts.

f) Quan hi concorri qualsevol altra causa establerta a les lleis.

Article 30. *Formes d'extinció.*

1. En el supòsit de l'apartat a) de l'article anterior la fundació s'extingeix de ple dret.

2. En els supòsits que preveuen els apartats b), c) i e) de l'article anterior, l'extinció de la fundació requereix l'acord del patronat ratificat pel protectorat. Si no hi ha acord del patronat, o aquest no és ratificat pel protectorat, l'extinció de la fundació requereix una resolució judicial motivada, que la pot instar el protectorat o el patronat, segons els casos.

3. En el supòsit de l'apartat f) de l'article anterior es requereix una resolució judicial motivada.

4. Els procediments judicials d'aquest article s'han de tramitar davant el jutjat de primera instància del domicili de la fundació i s'han de substanciar segons el que disposa per als incidents la Llei d'enjudiciament civil.

5. L'acord d'extinció o, si s'escau, la resolució judicial s'han d'inscriure en el Registre de fundacions.

Article 31. *Liquidació.*

1. L'extinció de la fundació, llevat del supòsit que preveu l'article 29, d), determina l'obertura del procediment de liquidació que ha de dur a terme l'òrgan de govern de la fundació sota el control del protectorat.

2. Els béns i drets resultants de la liquidació s'han de destinar a les fundacions o a les entitats no lucratives privades que persegueixin fins d'interès general i que tinguin afectes els seus béns, fins i tot per al supòsit de la seva dissolució, a la consecució d'aquells, i que hagin estat designats en el negoci fundacional o en l'estatut de la fundació extingida. Si no, aquesta destinació la pot decidir, a favor de les mateixes fundacions i entitats esmentades, el patronat, quan tingui reconeguda aquesta facultat pel fundador, i, a falta d'aquesta facultat, correspon al protectorat complir aquesta comesa.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les fundacions poden preveure en els seus estatuts o clàusules fundacionals que els béns i drets resultants de la liquidació es destinin a entitats públiques, de naturalesa no fundacional, que persegueixin fins d'interès general.

CAPÍTOL VII

El protectorat i el Registre de fundacions

Article 32. *Protectorat.*

1. El protectorat ha de facilitar el recte exercici del dret de fundació i assegurar la legalitat de la seva constitució i funcionament.

2. El protectorat l'ha d'exercir l'Administració General de l'Estat, en la forma que es determini per reglament, respecte de les fundacions de competència estatal, i amb aquesta finalitat li corresponen les funcions següents:

a) Assessorar les fundacions ja inscrites i les que es trobin en període de constitució sobre els assumptes que afectin el seu règim jurídic i econòmic, així com sobre les qüestions que es refereixin a les activitats que aquelles duguin a terme en el compliment dels seus fins, i a aquest efecte prestar-los el suport necessari.

b) Vetllar pel compliment efectiu dels fins fundacionals d'acord amb la voluntat del fundador i tenint en compte la consecució de l'interès general.

c) Verificar si els recursos econòmics de la fundació s'han aplicat als fins fundacionals.

d) Donar publicitat a l'existència i activitats de les fundacions.

e) Exercir provisionalment les funcions de l'òrgan de govern de la fundació si per qualsevol motiu falten totes les persones cridades a integrar-lo.

f) Totes les altres funcions que estableixin les lleis.

3. En tot cas, el protectorat està legitimat per exercir la corresponent acció de responsabilitat pels actes que especifica l'article 15.2, així com per instar el cessament dels patrons en el supòsit que preveu l'article 16.2, d), i per impugnar els actes i acords del patronat que siguin contraris als preceptes legals o estatutaris pels quals es regeix la fundació.

Article 33. *Autoritzacions.*

El termini per resoldre sobre la concessió de les autoritzacions a què es refereix aquesta Llei als articles 19, apartats 1 i 3, 20, apartats 2 i 3, i 26 és de tres mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagi recaigut una resolució expressa, es poden entendre estimades les sol·licituds d'autorització. El termini per resoldre s'interromp quan la sol·licitud no reuneix els requisits necessaris o no es presenta degudament documentada i el protectorat així ho estima mitjançant un acte motivat que ha de notificar al patronat. El termini comença a comptar de nou des del moment en què s'hagin solucionat aquests defectes.

Article 34. *Intervenció temporal.*

1. Si el protectorat adverteix una greu irregularitat en la gestió econòmica que posi en perill la subsistència de la fundació o una desviació greu entre els fins fundacionals i l'activitat realitzada, ha de requerir el patronat, una vegada escoltat aquest, perquè adopti les mesures que estimi pertinents per a la correcció d'aquella.

2. Si el requeriment al qual es refereix l'apartat anterior no és atès en el termini que s'assenyali a aquest efecte, el protectorat pot sol·licitar a l'autoritat judicial que s'autoritzi la intervenció temporal de la fundació, cosa que s'acorda, si s'escau, un cop escoltat el patronat. Autoritzada judicialment la intervenció de la fundació, el protectorat ha d'assumir totes les atribucions legals i estatutàries del patronat durant el temps que determini el jutge. La intervenció queda alçada pel transcurs d'aquell llevat que s'accedeixi a prorrogar-la mitjançant una nova resolució judicial.

3. La sol·licitud d'intervenció temporal s'ha de formular davant el jutjat de primera instància del domicili de la fundació i s'ha de substanciar segons el que disposa per als incidents la Llei d'enjudiciament civil.

4. La resolució judicial que decreti la intervenció temporal de la fundació s'ha d'inscriure en el Registre de fundacions.

Article 35. *Recursos jurisdiccionals.*

Els actes del protectorat que posin fi a la via administrativa són impugnables davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Article 36. *Registre de fundacions.*

1. Es crea un registre de fundacions al Ministeri de Justícia i Interior, que té per objecte la inscripció de les fundacions de competència estatal i dels actes que hi siguin inscriptibles d'acord amb les lleis.

2. Les inscripcions a què es refereix l'apartat anterior s'han d'efectuar en el termini que es determini per reglament, i requereixen, pel que fa a la inscripció de fundacions, l'informe favorable, quant a la persecució de fins d'interès general i a la determinació de la suficiència de la dotació a què es refereix l'article 10.1 d'aquesta Llei, de l'òrgan al qual correspongui l'exercici del protectorat.

3. La inscripció de la fundació ha de contenir necessàriament els aspectes a què es refereix l'article 8.

4. El Registre de fundacions és públic. La publicitat s'ha de fer efectiva mitjançant un certificat del contingut dels assentaments expedit pel responsable del Registre o mitjançant una simple nota informativa o còpia dels assentaments.

5. L'estructura i funcionament del Registre s'han de determinar per reglament.

Article 37. *Eficàcia registral.*

1. Els actes subjectes a inscripció en el Registre de fundacions i no inscrits no perjudiquen tercers de bona fe. La bona fe del tercer es presumeix mentre no es provi que coneixia l'acte subjecte a inscripció i no inscrit.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de la normativa reguladora dels altres registres públics existents.

Article 38. *Consell Superior de Fundacions.*

1. Es crea un òrgan de caràcter consultiu que es denomina Consell Superior de Fundacions.

2. El Consell Superior de Fundacions està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les fundacions i es regeix per les normes que s'estableixin per reglament sobre la seva estructura i composició.

Article 39. *Funcions del Consell Superior de Fundacions.*

Són funcions del Consell Superior de Fundacions:

a) Assessorar, informar i dictaminar, quan així se li sol·liciti, sobre qualsevol disposició legal o reglamentària que afecti directament les fundacions, així com formular propostes.

b) Planificar i proposar les actuacions necessàries per a la promoció i foment de les fundacions, i fer els estudis necessaris a aquest efecte.

c) Les altres que li puguin atribuir les disposicions vigents.

TÍTOL II

Incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general

Article 40. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest títol té per objecte regular el règim fiscal de les entitats sense fins lucratius que aquest defineix, en consideració a la seva funció social, activitats i característiques, així com l'aplicable a les aportacions efectuades a aquestes per part de persones físiques o jurídiques i el corresponent a les activitats d'interès general que preveu aquesta Llei.

2. En el que no preveu aquest títol s'han d'aplicar les normes tributàries generals i, en particular, les de l'impost sobre societats.

CAPÍTOL I

Règim tributari de les entitats sense fins lucratius

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS

Article 41. *Definició d'entitats sense fins lucratius als efectes d'aquest títol.*

Són entitats sense fins lucratius als efectes d'aquest títol les fundacions inscrites en el Registre corresponent i les associacions declarades d'utilitat pública que compleixin els requisits que estableix aquest títol.

Article 42. Requisits per gaudir del règim fiscal que preveu aquest títol.

1. Per gaudir del règim fiscal que preveu aquest títol les entitats que s'hi esmenten han de complir els requisits següents:

a) Perseguir fins d'assistència social, cívics, educatius, culturals, científics, esportius, sanitaris, de cooperació per al desenvolupament, de defensa del medi ambient, de foment de l'economia social o de la recerca, de promoció del voluntariat social, o qualssevol altres fins d'interès general de naturalesa anàloga.

b) Destinar a la realització d'aquests fins almenys el 70 per 100 de les rendes netes i altres ingressos que obtinguin per qualsevol concepte, un cop deduïts, si s'escau, els impostos corresponents a aquestes, en el termini de tres anys a partir del moment de la seva obtenció.

Les aportacions efectuades en concepte de dotació patrimonial, bé en el moment de la seva constitució, bé en un moment posterior, queden excloses del compliment d'aquest requisit.

c) En cas que siguin titulars, directament o indirectament, de participacions majoritàries en societats mercantils, han d'acreditar, davant el Ministeri d'Economia i Hisenda a través de l'òrgan de protectorat corresponent quan es tracti de fundacions o del Ministeri de Justícia i Interior quan es tracti d'associacions d'utilitat pública, l'existència de les participacions esmentades així com que la seva titularitat coadjuva al millor compliment dels fins que recull la lletra a) d'aquest apartat 1 i no suposa una vulneració dels principis fonamentals d'actuació de les entitats esmentades en aquest títol.

El Ministeri d'Economia i Hisenda pot denegar, de manera motivada, el gaudi del règim fiscal que regula aquest títol en els casos en què no es justifiqui que aquestes participacions compleixen els requisits abans esmentats.

d) Retre comptes, anualment, a l'òrgan de protectorat corresponent, quan es tracti de fundacions. En el cas d'associacions declarades d'utilitat pública la rendició esmentada s'ha d'efectuar, abans de l'1 de juliol de cada any, davant el Ministeri de Justícia i Interior o l'entitat o òrgan públic que n'hagi verificat la constitució i n'hagi autoritzat la inscripció en el Registre corresponent.

e) Aplicar el seu patrimoni, en cas de dissolució, a la realització de fins d'interès general anàlegs als realitzats per aquestes.

2. No es consideren entitats sense fins lucratius, als efectes d'aquest títol, aquelles l'activitat principal de les quals consisteixi en la realització d'activitats mercantils.

3. Tampoc no es consideren entitats sense fins lucratius, als efectes d'aquest títol, aquelles en què associats i fundadors i els seus cònjuges o parents fins al quart grau inclòs siguin els destinataris principals de les activitats que duguin a terme les entitats o gaudeixin de condicions especials per beneficiar-se dels seus serveis.

El que disposa aquest apartat no s'aplica a les entitats sense fins lucratius que duguin a terme les activitats d'assistència social a què es refereix l'article 20, apartat u, número 8è, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Article 43. Òrgans rectors.

Per gaudir del règim que preveu aquest títol, els càrrecs de patró de les fundacions i representant estatutari de les associacions han de ser gratuïts, sense perjudici del dret a ser reemborsats de les despeses degudament justificades que els ocasioni l'exercici de la seva funció. Així mateix, aquestes persones no han de tenir cap interès econòmic en els resultats de l'activitat, per si mateixos o a través d'una persona interposada.

Als efectes de l'aplicació del que preveu aquest títol, el que disposa el paràgraf anterior ha de respectar el règim específic establert per a les entitats que, per llei, hagin estat declarades d'utilitat pública.

Article 44. Comptabilitat.

Les fundacions i associacions a què es refereix aquest títol tenen les obligacions comptables que preveuen les normes reguladores de l'impost sobre societats per a les entitats exemptes, sense perjudici que hagin de portar la comptabilitat que exigeixen el Codi de comerç i les disposicions complementàries quan realitzin alguna explotació econòmica.

Article 45. Domicili fiscal.

El domicili fiscal de les entitats sense fins lucratius és el del lloc del seu domicili social, sempre que hi estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i direcció de l'entitat. Altrament, cal atènyer-se al lloc de residència de la majoria de les persones que exerceixin la representació legal o, si no, on radiqui el valor més alt de l'immobilitzat.

SECCIÓ 2a APLICACIÓ I PÈRDUA DELS BENEFICIS FISCALS

Article 46. Aplicació dels beneficis fiscals.

1. Per al gaudi dels beneficis fiscals que estableix aquest títol, a excepció dels que regula la secció 4a d'aquest capítol, les entitats sense fins lucratius a què es refereix l'article 41 s'han de dirigir, acreditant la seva condició, a la delegació de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària en la circumscripció de la qual estigui situat el seu domicili fiscal, una vegada inscrites en el Registre administratiu corresponent o declarades d'utilitat pública en el cas de les associacions.

El reconeixement dels beneficis fiscals té efectes des de la data de la corresponent comunicació a l'Administració. No obstant això, quan entre la data de l'escrit esmentat i la d'inscripció o, si s'escau, de declaració d'utilitat pública, no hi hagi més de tres mesos, els efectes es retrotrauen a la data de sol·licitud d'aquestes últimes.

Si es tracta de fundacions, els efectes esmentats es retrotrauen a la data de la seva constitució quan entre aquesta i la de sol·licitud d'inscripció en el Registre administratiu corresponent no hagi transcorregut més d'un mes.

L'eficàcia d'aquesta acreditació queda condicionada a la concurrència, en tot moment, de les condicions i els requisits que preveu aquest títol.

2. Per al gaudi dels beneficis fiscals en els tributs locals que regula la secció 4a d'aquest capítol, les entitats sense fins lucratius a què es refereix l'article 41 ho han de sol·licitar als ajuntaments competents, d'acord amb el que preveuen els articles 78.2 i 92.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Article 47. Pèrdua dels beneficis fiscals.

L'incompliment dels requisits que preveuen els articles 42 i 43, així com la pèrdua de la condició d'associació d'utilitat pública, determinen, sense necessitat de declaració administrativa prèvia, la pèrdua del dret al gaudi dels beneficis fiscals que estableix aquest títol, en l'exercici econòmic en què es produeixi l'incompliment esmentat, sense perjudici del que preveu la Llei general tributària sobre infraccions i sancions tributàries i interessos de demora i, en particular, del que disposen els articles 84 i 87, apartat 3, d'aquesta, sobre sancions que no consisteixin en una multa.

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SOCIETATS

*Subsecció 1a Rendiments i increments de patrimoni exempts***Article 48. Àmbit de l'exempció.**

1. Les entitats que compleixin els requisits que preveuen les seccions anteriors gaudeixen d'exempció en l'impost sobre societats pels resultats obtinguts en l'exercici de les activitats que constitueixen el seu objecte social o finalitat específica, així com pels increments patrimonials derivats tant d'adquisicions com de transmissions a títols lucratius, sempre que les unes i les altres s'obtinguin o realitzin en compliment del seu objecte o finalitat específica.

2. Els resultats obtinguts en l'exercici d'una explotació econòmica han de ser gravats, si bé el Ministeri d'Economia i Hisenda, a sol·licitud de l'entitat interessada, pot estendre l'exempció esmentada anteriorment a aquests rendiments sempre que les explotacions econòmiques en què s'hagin obtingut coincideixin amb l'objecte o finalitat específica de l'entitat, en els termes que es despleguin per reglament.

A aquests efectes, s'entén que les explotacions econòmiques coincideixen amb l'objecte o finalitat específica de l'entitat quan les activitats que es duguin a terme en les explotacions esmentades persegueixin el compliment dels fins que preveu l'article 42.1, a), que no generin competència deslleial i els seus destinataris siguin col·lectivitats genèriques de persones.

Article 49. Rendes i ingressos emparats per l'exempció.

S'entenen compresos a l'article anterior els ingressos següents:

1. Les quotes satisfetes pels seus associats.
2. Les subvencions obtingudes de l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals i altres organismes o ens públics, sempre que s'apliquin a la realització dels fins de l'entitat i no es destinin a finançar la realització d'explotacions econòmiques.
3. Els derivats d'adquisicions a títol lucratiu per col·laborar en els fins de l'entitat.
4. Els obtinguts per mitjà dels convenis de col·laboració en activitats d'interès general, que preveu aquesta Llei.
5. Els rendiments obtinguts en l'exercici de les activitats que constitueixen el seu objecte social o finalitat específica en els termes que preveu l'article anterior.

*Subsecció 2a Rendiments i increments de patrimoni gravats***Article 50. Determinació de la base imposable.**

1. Constitueix la base imposable de les entitats a què es refereix aquest capítol la suma algebraica dels rendiments nets positius o, si s'escau, negatius, obtinguts en l'exercici d'una explotació econòmica, diferent de les que preveu l'article 48.2, dels rendiments procedents dels béns i drets que integren el patrimoni de l'entitat i dels increments o disminucions patrimonials sotmesos a gravamen.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no es computa per a la determinació de la base imposable el 30 per 100 dels interessos, explícits o implícits, derivats de la cessió a tercers de capitals propis de l'entitat i dels rendiments derivats de l'arrendament dels béns immobles que constitueixen el patrimoni fundacional que defineix l'article 17 d'aquesta Llei. Aquesta deducció s'eleva al 100 per 100 en el cas dels rendiments procedents de l'arrendament dels béns immobles que integren la dotació fundacional a què es refereix l'article 10.

Per gaudir d'aquesta reducció en la base imposable és necessari, en tot cas, que els rendiments esmentats es destinin en el termini d'un any a partir de la seva obtenció a la realització dels fins que preveu l'article 42.1, a).

2. La quantia de les diferents partides, positives o negatives, esmentades anteriorment, s'integren i compensen per al càlcul de la base imposable.

Article 51. Partides no deduïbles.

No tenen la consideració de partides deduïbles, per a la determinació dels rendiments gravats, a més de les que estableix la normativa general de l'impost sobre societats, les següents:

1. Les despeses imputables, directament o indirectament, a les operacions exemptes.

Per contra, les despeses imputables, directament o indirectament, a les operacions gravades, tenen la consideració de partides deduïbles.

2. Les quantitats destinades a l'amortització d'elements patrimonials no afectes a les activitats sotmeses a gravamen.

En el cas d'elements patrimonials afectes parcialment a la realització d'activitats exemptes, no són deduïbles les quantitats destinades a l'amortització de la porció de l'element patrimonial afecte a la realització de l'activitat esmentada.

3. Les quantitats que constitueixen l'aplicació de resultats i, en particular, els excedents que, procedents d'operacions econòmiques, es destinin al sosteniment d'activitats exemptes.

4. L'excés de valor atribuït a les prestacions de treball personal rebudes sobre l'import declarat als efectes de retencions en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 52. Exempció per reinversió.

1. Gaudeixen d'exempció els increments patrimonials posats de manifest en les transmissions d'elements materials de l'actiu fix necessaris per a la realització de les seves explotacions, sempre que l'import total de l'alienació es reinverteixi, amb els requisits i les condicions que estableix l'impost sobre societats, o bé que l'import total es destini a noves inversions en béns afectes a les activitats exemptes.

2. El que disposa l'apartat anterior és igualment aplicable als increments de patrimoni posats de manifest en les transmissions d'elements materials de l'actiu fix no afectes a l'obtenció de rendes gravades, quan el producte total obtingut es destini, en els mateixos termes que els assenyalats a l'apartat anterior, a noves inversions relacionades amb les activitats exemptes.

Article 53. Tipus de gravamen.

La base imposable determinada d'acord amb el que disposen els articles anteriors es grava al tipus de 10 per 100.

Article 54. Quota líquida.

Sobre la quota íntegra obtinguda de conformitat amb l'article anterior, s'hi han aplicar, quan escaigui, les deduccions i bonificacions que preveu la normativa de l'impost sobre societats.

Article 55. Quota reduïda.

La quota líquida determinada de conformitat amb el que disposa l'article anterior es minora en la quantitat de 200.000 pessetes quan el subjecte passiu d'aquest impost sigui una fundació o associació d'utilitat pública, com-

presa dins l'àmbit d'aplicació d'aquest títol que realitzi exclusivament prestacions gratuïtes, sense que en cap cas la quantitat resultant com a conseqüència de l'aplicació d'aquesta reducció pugui resultar negativa.

Article 56. *Quota diferencial.*

La quota diferencial és el resultat de minorar la quota líquida o, si s'escau, la quota reduïda, en l'import de les retencions, pagaments i ingressos a compte efectuats.

Quan aquestes retencions, pagaments i ingressos a compte superin la quota líquida o, si s'escau, la quota reduïda, l'Administració ha de procedir a tornar d'ofici l'excés.

Subsecció 3a Obligació de declarar

Article 57. *Contingut de l'obligació de declarar.*

Les entitats que estableix aquest títol han d'incloure en les seves declaracions de l'impost sobre societats la totalitat de les rendes obtingudes en l'exercici, tant si estan exemptes de gravamen com si no ho estan, sense perjudici de l'aplicació dels beneficis que preveu aquest títol.

SECCIÓ 4a TRIBUTS LOCALS

Article 58. *Tributs locals.*

1. Sense perjudici de les exempcions que actualment preveu la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, gaudeixen d'exempció en l'impost sobre béns immobles els béns dels quals siguin titulars, en els termes que preveu l'article 65 de la dita Llei, les fundacions i associacions que compleixin els requisits que estableix el capítol I d'aquest títol sempre que no es tracti de béns cedits a tercers mitjançant contraprestació, estiguin afectes a les activitats que constitueixin el seu objecte social o finalitat específica i no s'utilitzin principalment en el desenvolupament d'explotacions econòmiques que no constitueixin el seu objecte o finalitat específica.

2. Així mateix, les fundacions i associacions a què es refereix l'apartat anterior estan exemptes de l'impost sobre activitats econòmiques per les activitats que constitueixin el seu objecte social o finalitat específica. L'aplicació tècnica d'aquest precepte s'ha de desplegar reglamentàriament.

A aquests efectes, s'entén que les explotacions econòmiques coincideixen amb l'objecte o finalitat específica de l'entitat quan les activitats que es duguin a terme en les explotacions esmentades persegueixin el compliment dels fins que preveuen els articles 2.4 i 42.1, a), que no generin competència deslleial i els seus destinataris siguin col·lectivitats genèriques de persones.

3. Als efectes del que estableixen els apartats anteriors no hi és aplicable el que disposa l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

CAPÍTOL II

Règim tributari de les aportacions efectuades a entitats sense fins lucratius

SECCIÓ 1a APORTACIONS EFECTUADES PER PERSONES FÍSQUES

Article 59. *Deduccions en la quota.*

Els subjectes passius de l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen dret a deduir de la quota de l'impost l'import dels donatius que facin a favor de les funda-

cions i associacions a què es refereix la secció 1a del capítol I d'aquest títol, amb els límits i condicions següents:

1. El 20 per 100 de les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. S'ha d'aplicar el mateix percentatge de deducció a les donacions pures i simples d'obres d'art de qualitat garantida a favor d'entitats que persegueixin entre els seus fins la realització d'activitats museístiques i el foment i difusió del nostre patrimoni artístic, i que es comprometen a destinar aquestes obres a l'exposició pública.

2. El 20 per 100 de les donacions pures i simples de béns que hagin de formar part de l'actiu material de l'entitat donatària i que contribueixin a la realització de les activitats que efectuïn en compliment dels fins previstos a l'article 42.1, a).

3. El 20 per 100 de les quantitats donades per a la realització de les activitats que l'entitat donatària efectuï en compliment dels fins que preveu l'article 42.1, a), o per a la conservació, reparació i restauració dels béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

S'hi entenen incloses les quantitats satisfetes com a quotes d'afiliació a associacions que preveu la secció 1a del capítol I d'aquest títol, sempre que no es corresponguin amb una prestació de serveis a favor de l'associat.

Article 60. *Còmput de la deducció en la quota.*

1. Als efectes del còmput de la deducció a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior, aquesta es determina aplicant el percentatge del 20 per 100 al valor dels béns donats, d'acord amb la valoració efectuada per la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació, en la forma que preveu l'article 8, e), del Reial decret 111/1986, de 10 de gener, que desplega parcialment la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. En el cas de les obres d'art que no formin part del patrimoni històric espanyol, la Junta ha de valorar, així mateix, la suficiència de la qualitat de l'obra.

2. En el supòsit del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior, el percentatge del 20 per 100 s'aplica sobre el valor d'adquisició dels béns, determinat de conformitat amb les regles de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quan el bé donat l'hagi elaborat o produït el mateix donant, la seva valoració s'ha de fer segons el seu cost de producció degudament acreditat, sense que, en cap cas, pugui ser superior al valor de mercat.

Article 61. *Límit a la deducció.*

La base de les deduccions a què es refereixen els articles anteriors es computa a efectes del límit del 30 per 100 que preveu l'article 80, u, de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 62. *Tractament dels increments o disminucions patrimonials resultants de la donació de béns.*

No se sotmeten a l'impost els increments o disminucions patrimonials que es posin de manifest en ocasió de donacions dels béns, a què es refereixen els apartats 1 i 2 de l'article 59 d'aquesta Llei, efectuades a favor de les entitats que aquesta preveu.

SECCIÓ 2a APORTACIONS EFECTUADES PER PERSONES JURÍDIQUES

Article 63. *Donatius deduïbles en la determinació de la base imposable.*

1. Als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost sobre societats té la consideració de partida deduïble l'import dels donatius que es facin a favor de les fundacions i associacions a què es refereix la secció 1a del capítol I d'aquest títol, en els casos següents:

a) Les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general, a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. S'ha d'aplicar la mateixa consideració a les donacions pures i simples d'obres d'art de qualitat garantida a favor d'entitats que persegueixin entre els seus fins la realització d'activitats museístiques i el foment i difusió del nostre patrimoni artístic, i que es comprometin a destinar aquestes obres a l'exposició pública.

b) Les donacions pures i simples de béns que hagin de formar part de l'actiu material de l'entitat donatària i que contribueixin a la realització de les activitats que efectuin en compliment dels fins que preveu l'article 42.1, a).

c) Les quantitats donades per a la realització de les activitats que l'entitat donatària efectui en compliment dels fins que preveu l'article 42.1, a), o per a la conservació, reparació i restauració dels béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general, a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

2. La deducció a què es refereix l'apartat anterior, lletres b) i c), no pot excedir el 10 per 100 de la base imposable prèvia a aquesta deducció, del donant corresponent a l'exercici econòmic en què es fa la donació. En cas que es tracti dels béns a què es refereix la lletra a) del mateix apartat, la deducció d'aquests no pot excedir el 30 per 100 de la base esmentada.

3. Alternativament, l'entitat es pot acollir als límits de l'1 per 1.000 i del 3 per 1.000 del seu volum de vendes respectivament, sense que, en cap cas, l'aplicació d'aquests percentatges pugui determinar una base imposable negativa.

4. El límit de deducció que estableix aquest precepte és compatible amb el que preveuen l'article 68 i l'article 70 d'aquesta Llei.

Article 64. *Còmput de la deducció en la base imposable.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 1, a), de l'article anterior, la valoració dels béns donats l'ha d'efectuar la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació, en la forma que preveu l'article 8, e), del Reial decret 111/1986, de 10 de gener, de desplegament parcial de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. En el cas de les obres d'art que no formin part del patrimoni històric espanyol, la Junta ha de valorar així mateix la suficiència de la qualitat de l'obra.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, b), de l'article anterior, la valoració dels béns s'ha de fer d'acord amb els criteris següents:

a) Els béns nous produïts per l'entitat donant, pel seu cost de fabricació.

b) Els béns adquirits de tercers i lliurats nous, pel seu preu d'adquisició, que no pot excedir el preu mitjà del mercat.

c) Els béns usats per l'entitat donant, pel seu valor net comptable, que no pot ser superior al derivat d'aplicar les amortitzacions mínimes corresponents.

Article 65. *Tractament dels increments o disminucions patrimonials resultants de la donació de béns.*

No se sotmeten a l'impost els increments o disminucions patrimonials que es posin de manifest en ocasió de donacions dels béns, als quals es refereixen l'article 63, apartat 1, lletres a) i b), i l'article 69 d'aquesta Llei, efectuades a favor de les entitats que preveuen els preceptes esmentats.

SECCIÓ 3a JUSTIFICACIÓ DELS DONATIUS EFECTUATS

Article 66. *Justificació dels donatius efectuats.*

Per tenir dret a les deduccions que regula aquest títol s'ha d'acreditar l'efectivitat de la donació efectuada, mitjançant un certificat expedit per l'entitat donatària en què, a més del número d'identificació fiscal i de les dades d'identificació personal del donant i de l'entitat donatària, s'hi faci constar el següent:

1. Menció expressa que l'entitat donatària està inclosa entre les que regula la secció 1a, capítol I d'aquest títol.

2. Data i import del donatiu quan aquest sigui dinerari.

3. Document públic o un altre document autèntic que acrediti el lliurament del bé donat quan no es tracti de donatius en diners.

4. Destinació que l'entitat donatària dóna a l'objecte donat en el compliment de la seva finalitat específica d'acord amb el que disposa l'article 48 d'aquesta Llei.

5. Menció expressa del caràcter irrevocable de la donació.

En el cas de revocació de la donació s'han d'ingressar les quotes corresponents als beneficis gaudits en el període impositiu en què es produeixi la revocació, sense perjudici dels interessos de demora que siguin procedents.

SECCIÓ 4a ACTIVITATS I PROGRAMES PRIORITARIS DE MECENATGE

Article 67. *Percentatges de deducció.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any pot establir una relació d'activitats o programes de durada determinada que hagin de dur a terme les entitats o institucions a què es refereixen l'article 41 i la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, en l'àmbit dels fins esmentats a l'article 42.1, a), i elevar en cinc punts percentuals com a màxim, respecte dels programes i activitats esmentats, els percentatges de deducció i la quantia percentual dels límits màxims de deducció, que estableixen les seccions 1a i 2a d'aquest capítol.

SECCIÓ 5a COL·LABORACIÓ EMPRESARIAL

Article 68. *Conveni de col·laboració en activitats d'interès general.*

S'entén per conveni de col·laboració en activitats d'interès general, als efectes del que preveu aquest títol, aquell pel qual les entitats a què es refereix el capítol I d'aquest a canvi d'una ajuda econòmica per a la realització de les activitats que efectuin en compliment dels fins previstos a l'article 42.1, a), es comprometen per escrit a difondre la participació del col·laborador en l'activitat esmentada, sense que en cap cas el compromís pugui consistir en el lliurament de percentatges de participació en vendes o beneficis.

Les quantitats satisfetes així tenen la consideració de despesa deduïble en l'empresa o entitat col·laboradora amb el límit del 5 per 100 de la base imposable o del 0,5 per 1.000 del volum de vendes, sense que, en cap cas,

l'aplicació d'aquest últim percentatge pugui determinar una base imposable negativa.

El límit de deducció que preveu aquest precepte és compatible amb el que preveuen l'article 63 i l'article 70 d'aquesta Llei.

En el cas d'empresaris i professionals el còmput del límit del 5 per 100 s'efectua sobre la porció de base imposable corresponent als rendiments nets derivats de la respectiva activitat empresarial o professional exercida.

El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del règim fiscal corresponent als contractes de patrocini publicitari que regula l'article 24 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de la publicitat.

CAPÍTOL III

Règim tributari d'altres actuacions de col·laboració empresarial

Article 69. *Adquisició d'obres d'art per a oferta de donació.*

1. Als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost sobre societats i, en el cas d'empresaris i professionals en règim d'estimació directa, de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, té la consideració de partida deduïble el valor d'adquisició de les obres d'art, adquirides per ser donades a l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals, les universitats públiques, l'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials integrades en aquest, les institucions amb fins anàlegs a la Reial Acadèmia Espanyola de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia, els ens públics i organismes autònoms administratius determinats per reglament, i les entitats a què es refereix el capítol I del títol II d'aquesta Llei, que siguin acceptades per aquestes entitats.

Per gaudir d'aquesta deducció l'oferta de donació s'ha d'efectuar d'acord amb els requisits i condicions següents:

a) Compromís de transmetre el bé a les entitats donatàries en un període màxim de cinc anys a partir de l'acceptació definitiva de l'oferta. Per a l'acceptació definitiva és preceptiva l'emissió d'un informe per part de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Històric Espanyol a l'efecte de determinar tant la qualificació del bé com a obra d'art, com la seva valoració. Aquest informe s'ha d'emetre dins el termini de tres mesos des de la presentació de l'oferta de donació.

Una vegada l'entitat donatària accepta l'oferta de donació, aquesta es fa irrevocable i el bé no es pot cedir a tercers.

b) L'oferta de donació per part de l'entitat o persones s'ha de portar a terme durant el mes següent a la compra del bé.

c) Durant el període de temps que transcorri fins que el bé sigui definitivament transmès a l'entitat donatària, el bé ha de romandre disponible per a la seva exhibició pública i investigació en les condicions que determini el conveni entre el donant i l'entitat donatària.

d) Durant el mateix període les persones o entitats que s'acullin a aquesta deducció no poden practicar dotacions per depreciació corresponents als béns inclosos en l'oferta.

e) En cas de liquidació de l'entitat, la propietat de l'obra d'art s'adjudica a l'entitat donatària.

f) Quan l'entitat donatària sigui una de les que preveu el capítol I del títol II d'aquesta Llei no es poden acollir a aquest incentiu les ofertes de donació efectuades pels seus associats, fundadors, patrons, gerents i els cònjuges o parents, fins al quart grau inclòs, de qualsevol d'ells.

Als efectes d'aquest article s'entenen per obres d'art els objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció que defineix la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit que tinguin valor històric o artístic.

2. Les quantitats totals deduïbles han de ser iguals al cost d'adquisició del bé o al valor de taxació fixat per l'Administració, quan aquest sigui inferior. En aquest últim cas, l'entitat, si ho estima convenient, pot retirar l'oferta de donació realitzada.

3. La deducció s'ha d'efectuar, per parts iguals, durant el període compromès d'acord amb el que preveu la lletra a) de l'apartat 1, fins a un límit màxim per exercici que s'ha de determinar en el percentatge resultant de dividir deu pel nombre d'anys del període. Aquest límit es refereix a la base imposable.

En el cas d'empresaris i professionals el còmput d'aquest límit s'ha d'efectuar sobre la porció de base imposable corresponent als rendiments nets derivats de la respectiva activitat empresarial o professional exercida.

4. La deducció que preveu aquest article és incompatible respecte d'un mateix bé, amb les deduccions que preveuen els articles 59 i 63 d'aquesta Llei.

Article 70. *Despeses en activitats d'interès general i de foment i desenvolupament d'algunes arts.*

Als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost sobre societats i, en el cas d'empresaris i professionals en règim d'estimació directa, de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la consideració de partida deduïble les quantitats utilitzades per les empreses en:

a) La realització d'activitats o organització d'esdeveniments públics, de tipus assistencial, educatiu, cultural, científic, de recerca, esportiu, de promoció del voluntariat social o qualsevol altre d'interès general de naturalesa anàloga, en les condicions que es determinin per reglament.

b) La realització d'activitats de foment i desenvolupament del cinema, teatre, música i dansa, l'edició de llibres, vídeos i fonogrames, en les condicions que es determinin per reglament.

L'import a deduir per aquests conceptes no pot excedir el 5 per 100 de la base imposable.

Alternativament, a elecció del subjecte passiu, aquest límit és del 0,5 per 1.000 del seu volum de vendes sense que, en cap cas, l'aplicació d'aquest percentatge pugui determinar una base imposable negativa.

En el cas d'empresaris i professionals el còmput del límit esmentat s'efectua sobre la porció de base imposable corresponent als rendiments nets derivats de la respectiva activitat empresarial o professional exercida.

El límit de deducció que preveu aquest precepte és compatible amb el que preveuen l'article 63 i l'article 68 d'aquesta Llei.

Disposició adicional primera. *Càrregues duradores.*

El protectorat ha d'exigir i controlar el compliment de les càrregues duradores imposades sobre béns per a la realització de fins d'interès general. Aquestes càrregues s'han d'inscriure en el Registre de fundacions i, si s'escau, en el de la Propietat.

Disposició adicional segona. *Fundacions del patrimoni nacional.*

Les fundacions a què es refereix la Llei 23/1982, de 16 de juny, del patrimoni nacional, queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, a excepció del règim tributari de les aportacions efectuades a entitats sense fins

lucratiu que conté el capítol II del títol II, que els és aplicable.

Disposició addicional tercera. *Fundacions d'entitats religioses.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que estableixen els acords amb l'Església catòlica i els acords i convenis de cooperació subscrits per l'Estat amb les esglésies, confessions i comunitats religioses, així com les normes dictades per a la seva aplicació, per a les fundacions creades o fomentades per aquestes.

Disposició addicional quarta. *Règim tributari de la Creu Roja Espanyola i de l'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE).*

El règim que preveuen els articles 48 a 58, tots dos inclosos, d'aquesta Llei, és aplicable a la Creu Roja Espanyola i a l'ONCE.

Disposició addicional cinquena. *Règim tributari de l'Església catòlica i d'altres esglésies, confessions i comunitats religioses.*

1. El règim que preveuen els articles 48 a 58, tots dos inclosos, d'aquesta Llei és aplicable a l'Església catòlica i a les esglésies, confessions i comunitats religioses que tinguin subscrits acords de cooperació amb l'Estat espanyol.

2. El règim que preveu l'article 58.1 d'aquesta Llei és aplicable a les entitats que tinguin legalment equiparat el seu règim fiscal al de les entitats sense fi de lucre, beneficodocents, beneficoprivades o anàlogues en la forma que preveu l'article 46.2 d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Règim tributari de les aportacions efectuades a altres entitats.*

El règim que preveuen els articles 59 a 68, tots dos inclosos, d'aquesta Llei, és aplicable als donatius efectuats i als convenis de col·laboració subscrits amb les entitats següents:

l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals, les universitats públiques i els col·legis majors adscrits a aquestes, els organismes públics de recerca, l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música i l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa i organismes anàlegs de les comunitats autònomes.

Els ens públics i els organismes autònoms administratius que es determinin per reglament.

L'Església catòlica i les esglésies, confessions i comunitats religioses que tinguin subscrits acords de cooperació amb l'Estat espanyol.

L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials que hi estan integrades, les institucions amb fins anàlegs a la Reial Acadèmia Espanyola de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia.

La Creu Roja Espanyola.

El Reial Patronat de Prevenció i Atenció a Persones amb Minusvalidesa.

L'ONCE.

Disposició addicional setena. *Legalització de llibres i presentació de comptes.*

Tots els subjectes passius de l'impost sobre societats que, en virtut de la normativa reguladora d'aquest impost, estiguin obligats a portar la comptabilitat exigida en aquesta, han de legalitzar els seus llibres i presentar els seus comptes anualment en la forma establerta amb caràcter general en la legislació mercantil per als empresaris.

Disposició addicional vuitena. *Adaptació del Pla general de comptabilitat.*

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense fins lucratiu.

Disposició addicional novena. *Modificació dels articles 5 i 25 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes a partir del primer exercici que s'iniciï a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei:

U. Es fa una nova redacció de l'article 5 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5. Exempcions.

1. Estan exempts de l'impost sobre societats:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les altres administracions públiques territorials.

b) Els organismes autònoms de l'Estat de caràcter administratiu i els organismes autònoms i entitats autònomes de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les corporacions locals.

c) Els organismes autònoms de l'Estat de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg i els organismes autònoms i entitats autònomes de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les corporacions locals.

d) El Banc d'Espanya i els fons de garantia de dipòsits.

e) Les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social. Aquesta exempció no comprèn els rendiments derivats de les assegurances privades realitzats per aquelles.

2. Estan igualment exempts de l'impost sobre societats:

a) Els establiments, institucions, fundacions o associacions de fet de caràcter temporal per arbitrar fons, que hagin estat qualificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, així com les associacions sense ànim de lucre, inscrites en el Registre públic corresponent, que no reuneixin els requisits per gaudir del règim fiscal que estableix la Llei de fundacions i d'incentius a la participació privada en activitats d'interès general.

b) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials que hi estan integrades, les institucions amb fins anàlegs a la Reial Acadèmia Espanyola de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia.

c) Les unions, federacions i confederacions de cooperatives.

d) Els partits polítics, els sindicats de treballadors, els col·legis professionals, les associacions patronals i les cambres oficials sempre que en cada supòsit hi hagi reconeixement legal exprés de la personalitat jurídica de l'entitat en qüestió.

e) Els fons de promoció d'ocupació constituïts a l'empara de l'article 22 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització.

f) Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social que compleixin els requisits que estableixi la seva normativa reguladora.

L'exempció a què es refereix aquest número no comprèn els rendiments que aquestes entitats puguin obtenir per l'exercici d'explotacions econòmiques, ni els derivats del seu patrimoni, ni tampoc els increments de patrimoni. No obstant això, n'es-

tan exempts els increments patrimonials derivats tant d'adquisicions com de transmissions a títol lucratiu.

A aquests efectes, s'entenen com a rendiments d'una explotació econòmica tots les que procedeixen del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, i suposin per part del subjecte passiu l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i de recursos humans o d'un de tots dos amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

Així mateix, n'estan exempts els increments de patrimoni posats de manifest en la transmissió de béns no afectes a l'obtenció de rendes gravades quan el producte total obtingut es destini a noves inversions relacionades amb les activitats exemptes d'acord amb el que estableix l'article 15.8 d'aquesta Llei.

3. Les exempcions a què es refereixen els dos números anteriors no comprenen en cap cas els rendiments sotmesos a retenció per aquest impost.

4. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció de les entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger, els vaixells o aeronaus de les quals toquin territori espanyol, encara que hi tinguin consignataris o agents.»

Dos. Les mutualitats de previsió social tributen en l'impost sobre societats al tipus de gravamen previst per a les societats mútues d'assegurances.

Tres. Es fa una nova redacció de la lletra a) del número 1 de l'article 25 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, que queda redactada de la manera següent:

«U. Els rendiments que es derivin de les explotacions de serveis municipals o provincials de prestació obligatòria, segons la legislació vigent, encara que es municipalitzin o provincialitzin en règim de gestió directa o en forma d'empresa privada, però no quan s'explotin mitjançant el sistema d'empreses mixtes.»

Quatre. Els establiments, institucions i entitats que, tot i no reunir els requisits que preveu el títol II d'aquesta Llei, tenen el seu règim fiscal equiparat al de les entitats sense fi de lucre, beneficodocents, beneficoprivades o anàlogues, es regeixen pel que disposen els números 2 i 3 de l'article 5 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició addicional desena. *Modificació de l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, queda redactat de la manera següent:

«El pagament del deute tributari de l'impost sobre successions i donacions, de l'impost sobre patrimoni, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats es pot fer mitjançant el lliurament de béns que formin part del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general, en la forma que es determini per reglament.

No se sotmeten, a l'impost sobre la renda de les persones físiques, ni al de societats, els increments o disminucions de patrimoni que es posin de manifest en el moment del lliurament dels béns anteriors, com a dació en pagament de qualsevol dels impostos esmentats.»

Disposició addicional onzena. *Règim fiscal dels béns integrants del patrimoni històric de les comunitats autònomes.*

El règim que estableix el títol II d'aquesta Llei referent als béns que integren el patrimoni històric espanyol, inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, s'aplica als béns culturals declarats o inscrits per les comunitats autònomes, d'acord amb el que estableixen les seves normes reguladores.

Als efectes del que disposen els articles 60.1, 64.1 i 69.1, a), d'aquesta Llei, i l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, la valoració d'aquests béns per les comunitats autònomes l'han de fer els seus òrgans competents segons les respectives normes reguladores. Així mateix, la valoració l'han de fer els mateixos òrgans quan la donatària sigui una comunitat autònoma.

Disposició addicional dotzena. *Règim aplicable a les federacions esportives territorials i al Comitè Olímpic Espanyol.*

El que disposa el paràgraf primer dels articles 42, 2, i 43 d'aquesta Llei no és aplicable, si s'escau, a les federacions esportives espanyoles, a les federacions esportives territorials d'àmbit autonòmic integrades en aquelles i al Comitè Olímpic Espanyol.

Disposició addicional tretzena. *Modificació de l'article 4 de la Llei 191/1964, de 24 de desembre, reguladora de les associacions.*

Es fa una nova redacció de l'article 4 de la Llei 191/1964, de 24 de desembre, reguladora de les associacions, en els termes següents:

«1. Es poden declarar d'utilitat pública les associacions en què concorrin els requisits següents:

a) Que els seus fins estatutaris siguin assistencials, cívics, educatius, científics, culturals, esportius, sanitaris, de cooperació per al desenvolupament, de defensa del medi ambient, de foment de l'economia social o de la recerca, de promoció del voluntariat social, o qualssevol altres que tendeixin a promoure l'interès general.

b) Que la seva activitat no estigui restringida exclusivament a beneficiar els seus associats sinó oberta a qualsevol altre possible beneficiari que reuneixi les condicions i caràcters exigits per la índole dels seus propis fins.

c) No tenir ànim de lucre, i no distribuir entre els seus associats els guanys eventualment obtinguts.

En cas de dissolució, el seu patrimoni s'ha d'aplicar a la realització d'activitats subjectes al compliment dels requisits anteriors.

d) Que els membres de la junta directiva ocupin gratuïtament els seus càrrecs, sense perjudici que puguin ser reemborsats per les despeses degudament justificades que els ocasioni l'exercici de la seva funció.

e) Que disposin dels mitjans personals i materials adequats i amb l'organització idònia per garantir el compliment dels fins estatutaris.

f) Que es trobin constituïdes, en funcionament i donin compliment efectiu als seus fins estatutaris, ininterrompudament, i hi concorrin tots els precedents requisits almenys durant els dos anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

2. Les associacions declarades d'utilitat pública tenen els drets següents:

a) Usar la menció "declarada d'utilitat pública" en tota classe de documents, a continuació del nom de l'entitat.

b) Gaudir de les exempcions i beneficis fiscals que les lleis reconeixin a favor d'aquestes.

3. Abans de l'1 de juliol de cada any, les associacions declarades d'utilitat pública han de retre comptes de l'exercici anterior, i presentar una memòria descriptiva de les activitats realitzades durant aquest, davant el Ministeri de Justícia i Interior o l'entitat o òrgan públic que hagi verificat la seva constitució i autoritzat la seva inscripció en el Registre corresponent.

Així mateix, han de facilitar a les administracions públiques els informes que aquestes els requereixin, en relació amb les activitats realitzades en compliment dels seus fins.

4. La declaració d'utilitat pública s'ha de portar a terme en virtut d'un ordre del ministre de Justícia i Interior, amb l'informe favorable previ de les administracions públiques que tinguin competències en relació amb els fins estatutaris i activitats de l'associació, i, en tot cas, del Ministeri d'Economia i Hisenda.

La declaració és revocada, amb l'audiència prèvia de l'associació afectada, mitjançant un ordre del ministre de Justícia i Interior, quan la situació o l'activitat de l'associació no responguin a les exigències o requisits fixats a l'apartat 1 d'aquest article, o els responsables de la seva gestió incompleixin el que preveu l'apartat 3.

El procediment de declaració i revocació s'ha de determinar per reglament.»

Disposició addicional catorzena. *Bescanvi o conversió de títols, pagarés i inscripcions del deute perpetu.*

S'autoritza el Govern a procedir al bescanvi o conversió, a sol·licitud dels seus tenidors, dels títols, pagarés i inscripcions nominatives del deute perpetu interior i exterior al 4 per 100, emissions d'1 d'octubre de 1971-81 i 1 de juliol de 1974, en altres valors del deute de l'Estat, amb reemborsament en metàl·lic dels residus, si n'hi ha.

Així mateix, pot cridar a reemborsament en metàl·lic els valors de totes o algunes de les emissions esmentades que no hagin estat canviades en el termini que es fixi a aquest efecte.

El Ministeri d'Economia i Hisenda, quan no hagi estat determinat pel Govern, ha de fixar els termes, terminis i procediments per a l'execució del que preveuen els paràgrafs precedents.

Disposició addicional quinzena. *Federacions i associacions d'entitats.*

Les federacions i associacions d'entitats que preveu aquesta Llei poden gaudir del règim fiscal que preveu el títol II, sempre que els requisits que aquest preveu els compleixin tant les federacions i associacions respectives com les entitats integrades en aquestes.

Disposició addicional setzena. *Fundacions estrangeres.*

En el cas de fundacions estrangeres inscrites en el Registre de fundacions a l'empara del que preveu l'article 5 d'aquesta Llei, el règim fiscal que estableix el títol II s'entén referit, exclusivament, a l'activitat de la delegació a Espanya.

Disposició addicional dissetena. *Associacions esportives que poden ser declarades d'utilitat pública.*

Les associacions esportives que compleixin el que estableix la disposició addicional tretzena d'aquesta Llei poden ser declarades d'utilitat pública, sense perjudici del que estableix la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

Disposició addicional divuitena. *Fundacions laborals.*

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Govern ha de regular el règim econòmic, organitzatiu i fundacional de les entitats constituïdes en virtut d'un conveni col·lectiu entre les organitzacions empresarials i sindicals que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagin adoptat la forma de fundació laboral.

Disposició transitòria primera. *Fundacions preexistents.*

1. Les fundacions preexistents de competència estatal, constituïdes a fe i consciència, estan subjectes als preceptes de la Llei excepte aquells l'aplicació dels quals suposi, en virtut del que disposi expressament el fundador, el compliment d'una condició resolutòria que impliqui l'extinció de la fundació.

2. Respecte d'aquestes fundacions, l'article 31.2 només és aplicable transcorreguts dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i queden sense efecte des d'aquesta data les disposicions estatutàries que s'hi oposin.

Disposició transitòria segona. *Adaptació d'estatuts de fundacions i associacions d'utilitat pública.*

1. En el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les fundacions ja constituïdes han d'adaptar els seus estatuts al que aquesta disposa i presentar-los en el Registre de fundacions.

Excepcionalment, el protectorat, a sol·licitud raonada del patronat, i quan constin circumstàncies acreditades que objectivament ho justifiquin, pot prorrogar el termini esmentat fins a un màxim de dos anys més.

En el mateix termini, i respecte de les fundacions preexistents que no hagin d'adaptar els seus estatuts al que disposa aquesta Llei, el patronat ha de traslladar aquells i l'escriptura de constitució a l'òrgan de protectorat respectiu, que al seu torn els ha de remetre al Registre de fundacions als efectes d'inscripció.

2. Per a les fundacions de competència de les comunitats autònomes aquesta adaptació només és procedent en els termes de la disposició final primera.

3. Transcorregut el termini que preveu l'apartat 1, les fundacions que regulen els apartats anteriors, mentre no compleixin les obligacions previstes, no poden gaudir dels beneficis fiscals que estableix la legislació vigent ni obtenir subvencions i ajudes estatals, sense perjudici del que preveu l'article 27.3 d'aquesta Llei.

4. Les associacions declarades d'utilitat pública, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'adaptar els seus estatuts als requisits que contenen la disposició addicional tretzena i les normes que es dictin per al seu compliment, dins el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquestes. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública queda sense efecte des de la terminació del termini indicat.

Disposició transitòria tercera. *Proporció de despeses d'administració.*

Mentre no es determini per reglament la proporció a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei, les despeses d'administració no poden sobrepassar el 10 per 100, llevat que, d'acord amb la legislació anteriorment vigent, el protectorat ja hagi autoritzat una proporció superior.

Disposició transitòria quarta. *Registre de fundacions.*

Als efectes del que preveu aquesta Llei i mentre no entri en funcionament el Registre de fundacions a què es refereix l'article 36, subsisteixen els registres de fundacions actualment existents.

Disposició transitòria cinquena. *Acreditació en matèria de participació majoritària en societats mercantils.*

1. En el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les fundacions ja constituïdes i les associacions ja declarades d'utilitat pública que tinguin participacions majoritàries en societats mercantils ho han d'acreditar d'acord amb el que estableix l'article 42.1, c), d'aquesta Llei.

2. Transcorregut el termini previst a l'apartat anterior i mentre l'entitat no hagi procedit a acreditar-ho, no pot gaudir del règim fiscal que regula el títol II d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació de normes.*

Queden derogades les disposicions següents:

Llei general de beneficència de 20 de juny de 1849.

El Reial decret de 14 de maig de 1852 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei general de beneficència.

L'article 137 de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, si bé manté la vigència com a norma de caràcter reglamentari mentre no es dictin les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.

L'article 183, apartat 2n, del Decret 2065/1974, de 30 de maig, regulador del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

El paràgraf primer de la disposició final quarta de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

Totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei que recullen el Reial decret de 14 de març de 1899, sobre reorganització de serveis de la beneficència particular i instrucció per a l'exercici del protectorat del Govern; el Decret 2930/1972, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de les fundacions culturals privades i entitats anàlogues i dels serveis administratius encarregats del protectorat sobre aquestes, i el Decret 446/1961, de 16 de març, sobre fundacions laborals.

Les altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Aplicació de la Llei.*

1. Els articles 1.1; 2.1 i 2; 3; 6.1; 7.1 i 2; 12.1; i 29, constitueixen les condicions bàsiques del dret de fundació que reconeix l'article 34, en relació amb el 53, de la Constitució, i són d'aplicació directa a tot l'Estat a l'empara del que preveu l'article 149.1.1a de la mateixa Constitució.

2. a) Els articles 4, 5 i 37.2 són, en tot cas, d'aplicació general a l'empara del que preveu l'article 149.1.8a de la Constitució.

b) Els articles 6.2, 3 i 4; 7.3; 8; 9; 10.1; 11; 12.2; 15; 16.2; 17.1; 20.1; 27.1, 2 i 3; 28.2; 30.1, 2 i 3; 32.1 i 34.1 i 2 són d'aplicació general, a l'empara del que preveu l'article 149.1.8a de la Constitució, a totes les fundacions fins i tot a aquelles la competència de les quals correspongui, d'acord amb el que preveuen els seus respectius estatuts d'autonomia, a les comunitats autònomes. No obstant això, tots aquests articles són únicament d'aplicació suplementària en les comunitats autònomes amb competència en matèria de dret civil, foral o especial.

3. Els articles 16.3; 20.3, últim incís; 28.3; 30.4; 32.3; 34.3, i 35 constitueixen legislació processal, dictada a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució.

4. El títol II; les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena, setena, novena, desena, onzena, dotzena i tretzena, i la disposició final tercera es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució. Aquesta regulació s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals vigents als territoris històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

5. La resta de preceptes de la Llei són aplicables a les fundacions de competència estatal.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant això, les disposicions que preveu la secció 3a del capítol I del títol II tenen efectes per als exercicis que es tanquin a partir de la data expressada.

Disposició final tercera. *Retroactivitat.*

1. L'exempció que preveu l'article 58.1 d'aquesta Llei és aplicable a les quotes meritades des del dia 1 de gener de 1994.

Els contribuents que tinguin dret a l'exempció que estableix l'article 58.1 i hagin satisfet els rebuts corresponents tenen dret a la devolució de les quantitats ingressades.

2. A excepció del que disposa l'apartat anterior, l'eficàcia del que preveu el títol II d'aquesta Llei no pot incloure fets imposables o situacions produïdes abans de l'entrada en vigor de la Llei, que s'han de regir pel que disposen les normes vigents en aquestes dates.

3. Les entitats que reuneixin els requisits que preveu el títol II d'aquesta Llei, a la data d'entrada en vigor d'aquesta, disposen d'un termini de tres mesos comptats a partir de la data esmentada per dirigir-se a l'Administració tributària, acreditant la seva condició en la forma que preveu l'article 46 d'aquesta Llei. Aquest reconeixement té efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Habilitació a la Llei anual de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució espanyola:

- El tipus de gravamen a què es refereix l'article 53.
- La reducció que preveu l'article 55.
- Els percentatges de deducció i límits quantitatius per a la seva aplicació que preveuen els capítols II i III del títol II.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

1. S'autoritza el Govern a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Govern ha d'aprovar les normes reglamentàries necessàries per al seu desplegament.

3. El ministre d'Economia i Hisenda ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del títol II d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 de novembre de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ